

ایشان محمد حرات آیدارف (القارغالي).

ایشانلر غە خطاب!

نەشرى: عىف الله عثمانقى

تكرار طبع ناشرينىڭدە.

استرىليتىماق دە «نور» مطبعەسى.

Стерлитамакъ
Типография Т-ва „НУРЪ“
1911.

بسم الله الرحمن الرحيم

ايشانلر غە خطاب!

المد لله رب العالمين والصلوة والسلام على أشرف المرسلين سيدنا
ومولانا محمد وآلته وصحبه أجمعين.

حمد، صلاوة صوڭىڭ: «ايشانارغە خطاب». اسمىله بىرساله يازىق قىصد
ايله كوبىن اوپلائوب يورى ايدىم، چونكە ايشانلرمن آراسىنى خلاف شرع اشلى
كىوب ايشىدى ھم كورلىدى. درست ايشانلرمن آراسىنى عالم وفاضل
اوللىرىدە بار، لىكن، آنار بارماق ايله صانارلىق درجهدە آز اوپوب، كوبىز
فنا حالىلدرمن.

«ايشان» ديو اسما بىرلو «ئارا» طرفىدىن كوبىرك ايشانلر كىيىكىن
ھم ئامامىزنىڭ كوبىسى شول طرفان اوقوب، علم آلوب قايىتقلرىندىندر. اصلان
تصوف وطريقة اسەمى ويىرلەدر. بو زمانارده طريقة، صوفىقى، ايشانلىق اسەمى
ايله قىيىغان قباختار آز توگلدر. خصوصا قزاق وباشقىرط قىداشلرمن اچرىسىنى
نادان ايشانار كوبايىدكى؛ ايشانلىق اسەمى ايله ئالەنى قىرىنى ئەشكى اشلى
اشاگانلىرى ايشتلىدى. بو اشلىرىنىنى سايىھە سنە قىيلەدر. اوشبو حاللىرىن
قورىطلىق اىچۈن تصوف، نى نرسە، شريقت، طريقت، نى نرسە اىكەنلىكلىرن
ھم مشارىع كرامىنىڭ بىضلىرىنىڭ ترجمە حاللارنى بيان ايتۈگە لازم كورىلەدر.
صوفىيە منھىنى نفحات الانس دە پىغمېرمن عاليه السلامىن اىكى يوز يىل صوڭىرە،
ابو هاشم الصوفى دىكىن كشىلىن ظاهر اولىدى.

خالفاً عباسىزنىڭ آخىرى ھەرلىرنىڭ خالق آراسىنى اخلاق سزاق ھم سفاهت
كوبايىدى؛ اۆلگى خاييفەلر اوقوغۇ، عامگە طروشقاپانلار، عالم وفاضل آدملىنى
امير ايتوب قويغانلار. عالملىرى سايىھە سنە گۈزل عمر ايتوب، زور قوت ماصىل

ایتوب، پادشاه‌لقارین زور ایتقانلر، ملتى آلغه بیارگانلر. آخر غیلاری ایسه نفس آرزو سینه ایاروب کوبراک جاریه‌لر ایله صحبت ایتمش‌لر. محبوبه جاریه لرینلک خاماری ایچون اش باشینه جاھل آدمیر قویغانلر، نادان آدمیر اوز ڪیف لرچه حکم سوروب جبر، ظام کوبه‌یگان؛ اوقو، علم آزایغان. یاشلار آزغاج طبیعی اوله‌رق تبعه‌لری آراسینه‌ده بوزقلق طارالوب دولت عباسیه- نک بالکلیه بتووینه سبب اولمشلار.

خلفاً عباسیه‌نک شول سفاهت وقتلرند ابو هاشم الصوف دیگان آدم چغوب: «بیغمبر عهم و خلفاً راشدین حضرتلری بو خلق‌لرده بولما دیار!» دیب صوفیه اسمئل بر مذهب چخاردی، منھینلک اساسی اخوت لکنی برکت‌ملک، شفقت و مردمت ایله اولمک، دنیاغه رغبت قیلاماسیز لق ایدی. دنیاغه رغبت قیلاماسیز لق نک معنی‌سی ڪسب ایتماسکه دیگان سوز توگل (بالکه ڪسیدن حاصل اولغاننى سفاهتکه، خرامغه، جبر، ظامغه صرف قیاماوا؛ ڪسب ایتوب بایلەنی علم، معرفت یولینه، فقراغه شفقت قیلوشه، یتیم خانه‌لر صالحگه، ملتى آلغه بارو وینه صرف قیالمق‌لقدر. اوشبور و شچه قیلەخاند دنیاغه رغبت قیلەخان بولوب طابله‌در بـو خصوصى اولغان بـر حدیث شریف بیان قیلاماغه موافق طابدم. (الفقر فخری) یعنی فقیر چیلک مینم ما قاتاچم در. بـو حدیثنى حدیث موضوع دیگانلارده بـار. محدیثین دن حدیث دیگان ڪشی ایته: بـو حدیث مـؤـول دیب. فقیر دن مراد: «احتیاجم الله تعالیٰ گه آزىن باشـعـهـغـهـ مـحتاجـ توـگـلـ» دیگان سوز دیب.

الحاصل اون مکلی بای افتندىنلک آچھے‌سی خدای تعاليٰ نک محبتن کوڭلەنلىن چغارمی، خدای تعاليٰ نک فرض، واجبلرینى ادا ایته، خرامغه طوتىمى، شرع قوشقان يرگه گنه صرف ایته؛ اوقو یولینه ياردم ایته. بو گشى: «الفقر فخری» بولا آلادر. چونکه خدا زلک محبتن کوڭلەن بولدى، آچھے‌سی خداینى اونتىدر مادى. بـر آدمـنـلـکـ اـونـ صـومـىـ خـدـائـىـ اـونـتـىـدرـهـ، شـولـ اـونـ صـومـ اـیـلهـ اـچـهـ وـباـشـعـهـ ڭـەـشـهـ کـىـ اـشـ قـیـلـهـ، شـرـیـعـتـ اـیـلهـ هـمـ دـىـنـ اـیـلهـ اـشـ يـوقـ، آـقـراـ، باـقـراـ، سـوـگـنـهـ،

خداوند قورقمنی، بروکشی: «القرن فخری» بولا آلمی. چونکه خدانلگ محبتی کوئنلن بولما دی، خدانی اونتدی. دیمک که: «القرن فخری»: خدائی تعالی گه محبتیم، هم اختیاجم ایله ماقتنا نمان! دیگان سوز بولوب قالادر.

ابو هاشم الصوفی نفخات الانس بیانچه بولیله در: «ابوهاشم الصوفی شامنل شیخ او لمش اصلی کوفیدیر. سفیان الثوری مضر تلزی ایله معاصر اولغان. سفیان الثوری (۱۶۱) یوز آلتمنش بر هجریه ده دنیادن کوچمش.» سفیان الثوری ایته در: «اگر ابو هاشم بولمه ایدی چکه بولغان ریائی بلمه س ایدم، اگر آنی کورمه سهم صوفیلیق نیدر بلمه س ایدم» دیمشلر صوفیلر غه اول خانقاہ شامنل (رملا شام) دیکان اورنده بناء ایدلندی. سببی بو: «امیر ترسا بر کون صونار غه چقدقنه یولله صوفیلر طائفه سفلن ایکی آدمنی کورمه ش. بو آدمدار یول قرینه ببری ایله قوجا قلاشوب، عایت محبت ایله کورشکانلار، شول یرده او طوروب طعاملرندن نی بولسنه شونی اور طایه قوبیوب، آشامشلر، طعامدن صوکره بیک محبتلی صورتنه آیرلشلر. امیر ترسا گه بو ایکی آدمنلگ فعللری بیک مرغوب کورنه ش، آنلر نلگ بر سون چاقر ووب صوراغان: «بو آیرلغان ایدلشلگ کمک اول؟» صوفی: «بامیم! امیر: «بو آدم نی یر لک؟» صوفی: «یوق، بامیم!» بر برگز ایله بو قدرلی محبتلگه سبب نرسه؟ صوفی: «بو بزرنلگ طریقت هم زد. سرزنلگ برر اورنگز بارمی؟ صوفی: یوق.»

امیر- بن سرزنلگ ایچون بر اورن بنا ایته من سز شول یرگه جیولور سر! دیدی. صوکره امیر رمله شامنل خانقاہ بنا ایتدی؛ اول بنا ایدلگان خانقاہ امیر ترسا خانقاہ سیدر.

صوفیه مذهبیلری صوفین یعنی یوندن کیوم هم اوزلرینه مخصوص بوروک کیگانلار، توسلرندن هم قیافت لرندن بر برینلگ کم، نیندی یر لک ایکا نون بلمه سه لرده، بر مذهب ده بر طریقت اولغانلقلرین بلگانلار. حاصل ابو هاشم الصوفی خلافاً عباسیه نلگ آخر غنی عمرلرنله صوفیه مذهبی

چغاروب خلقنى اخوت يعنى قرداشلىكى بىركتو يولىيە دعوت ايتىسىدە بىك
نق قابلاڭ آلغان سفاهىتى بىوره آلمغان. صوفىلۇق اخوتى نىغتو. بىركتو،
مېيتىنى بىركتو، بىرىسى اىچون جان فدا ايتىوب ملتكە خدمت ايتودن عبارت
اولغاچ، پىغمېرىر (صلعم) طرىقى اولادر. صوفىيە اسمى بىرلۇ ابواھاشم الصوفىين
اولادر. صوفىلۇق؛ گۈزى خلقلى بولقىن، ناچار خلقلىرىن صاقلانمىقىن عبارت
اولسە پىغمېرىر (عەم) خلقنىڭ كەمالىنى ايدى. بىرچى اجتهادىيە خلق توزاتوب،
قرداشلىك بىركتمىك اولدى. حق تعالى حضرى كلام قىديمەن، حجرات سورەسىن:
اخوت خصوصىتى: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ أَخْوَةٌ فَالصَّالِحُونَ بَيْنَهُمْ إِخْرِيجٌ!» دىدى. پىغمېرىرمىزنىڭ
خلقى كامل ايكازلىكى آيت ايلە اثبات ايدىلدى: «أَنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ»
بىوردى. بىو خصوصىتى حديث شريف: «بُعْثَتْ لَآنَ أَتَمَّ مَكَارَمُ الْأَخْلَاقِ» يعنى
كۈركام خالقلارنى تمام قىلماق اىچون بىارلىم، بىوردى. كۈركام خالقلار اىچون
حديث شريف بىك كوبىر. بىزنىڭ كېچكىنە رسالە مىزگە صىيمەيەحق، آڭا جىڭىز
لرچە كتاب يازماق لازم كىلەدر. شولاي بولسىدە بعضىلر بىيان ايتىچىكمىز؛
افضل المؤمنين أحسنهم خلقا يعنى مؤمن لرنىڭ كۈركامراڭى خلقى كۈركامىرىز؛
ان المؤمنين يدرك بحسن الخلق درجة القائم والصادق يعنى كۈركام خلق سېيمىلى
مؤمنلىرى كېچەلرنى يوقلاميچە او تكارگان كۈندىزلىرىن روزه طوقسان زاھىدلر
درجەسىنلەدرلر.

مېيت ايتوشكان كېيلر قىامت كۈندىلە عرش كۈلەگەسىن اولورلر دىدى.
طريقتىن، صوفىلەقىن مقصود اوشۇ نرسەلردر. صوفىيە كتابلىرىنىڭ طريقتى
خصوصىتى سوزىلر كوب، اصل پىغمېرىزم (عەم) دن سلسەلە ايلە كېيلىدىكىن هر
وجه ايلە بىيان ايتەلر. حديث شريف: «الشريعة اقوالى، والطريقة افعالى،
والحقيقة احوالى» يعنى سوزىلرم شريعتىر، فعللرم طريقتىر. خدا طرفىن
كېيلەگان هر تورلى احوالىم حقىقتىر. دىمەش. اصل استادلارى پىغمېرىر (عەم)

مجرت قیلغاند، مغاره‌گه ابویکر الصدیق حضرت‌لری ایله کردکلن، کفار لر
کیلوب غار آوزنای سویلاشکان وقتلرناید. حضرت ابویکر: «یا رسول الله
سیکا بر ضرر کیله‌سه یارار ایدی دیب قورقمه‌ن» دیکان رسول اکرم:
«قورقمه! ن الله معنا یعنی حق تعالیٰ حضرت‌لری بزنک ایله» دیب توجه
ایتوب قلبینه سکینت و وقار حاصل قیلدرغان. توجه سبیندن خدا تعالیٰ ناک
اوزلری ایله برگه ایکانینه یقین حاصل اولش. یقین دن مقصود خدا تعالیٰ ناک
عظمتون بیوکلگن کشف ایتوب، مجرد حق تعالیٰ ایچون سجن قیلو در. جهنم دن
اور قمای، جنتینه کروگه رغبت ایتمای، آنک اشیاء یوق، اویغه‌ده کیتورمی؟
طريقتنائی حاصلی اوشبوندای نرسه‌لردن عبارت‌تر. بونی حاصل ایتوگه کورکام
خلق، تواضع، تحمل، صبر، شفقت، مرحمتای اول‌قدر. نهمل‌نی شول درجه‌گه قدر
یتکرو کیرک. دیه‌شلر که باشکن به‌روب یارسه‌لر؛ یارم دیگل، اچیله پچاق
طقس‌لر؛ قوچاق قیل دیگانلر. بو خصوصیه بزم پدرمن حضرت‌نائی شعر‌لری
بار، اوزمچه آنیان اوشبو اورنای یازو فی موافق طابید.

شعر

کیلسه قولدن، یخشیلاق قیل مرد بول!
کیلسه قولدن، یاخشیلر غه اهل درد بول!

کم؛ جفا قیلسه، سین آڭا قیل و فتا؛
کم، قیاور محروم؟ سین قیلغل عطا.

هر کم آالدگل قیلسه سرزنش.

کیلسه قولدن، قیلغل پرورش.

کم؛ باشک یارسه؟ انى یارم دیگل!

جاندن آرتق دوست و یارم دیگل!

کم سکا بولسه یمان، اورسه پچاق؛

یاخشیلاق قیل، سین آنى قیلغل قوچاق!

کم سن قووالسه قیلسه خشـم،
 جـای بیرگل، سین آـثا بالـای چـشم!
 کم یمانـق قـیلسه سـین قـیل یـاخـشـیـاق!
 یـاخـشـیـاق قـیـل، یـاخـشـیـاق قـیـل، یـاخـشـیـاق
 سـنـن بـولـسـه اوـشـبو اـیـتـولـگـان خـصـمال؛
 اـول زـمـان طـابـقـان کـمـال لـایـرـال.
 دـخـیـلـه نـفـسـه حـقـنـه اـیـتـکـان شـعـرـلـرـیـ.
 من، چـون کـوـیـامـ، من چـون کـوـیـامـ؟ آـه، آـه!
 روـی سـیـاهـمـ، روـی سـیـاهـمـ آـه، آـه!
 دـلـ سـیـاهـ، بـاطـنـ فـجـورـ، حـالـمـ بتـاهـ؛
 شـرـمـسـارـمـ، شـرـمـسـارـمـ آـه، آـه!
 مـنـکـهـدارـمـ صـدـ هـزـارـان خـطاـ؛
 غـوطـهـ بـخـرـ کـنـاهـمـ آـه، آـه!
 باـشـهـ هوـشـمـ، يـوزـدهـ شـرـمـ قـالـمـادـیـ
 نـهـ شـکـرـ، نـهـ صـبـرـ طـافـتـ آـه، آـه!
 ظـاهـرـتـ هـمـ عـجـبـ، تـقـلـیدـ رـمـیـ؟
 بـاطـنـتـ خـیـفـ، صـدـ هـزـارـ خـیـفـ؟ آـه، آـه!
 حـضـرـتـ اـهـمـیـ القـارـغـالـیـ.
 شـفـقـتـ وـمـرـحـمـتـنـیـ شـوـلـ درـجـهـدـهـ حـاـصـلـ اـیـمـکـ لـازـمـکـ، بـرـ اـنـذـکـ آـیـاغـینـهـ
 شـرـپـیـ قـادـالـوبـ، آـچـرـغـالـانـوبـ فـجـرـسـهـ، سـینـ آـنـذـکـ اـیـچـونـ اوـزـیـکـهـ قـادـالـفـانـ کـبـکـ
 اـیـتـوبـ اـچـمنـ يـورـاـکـ آـچـتـسـونـ، مـرـحـمـتـ اـیـلـهـ شـرـپـیـ سـنـ آـلـ دـیـگـانـارـ.
 طـرـیـقـتـ دـنـ مـقـصـودـ اوـشـبوـ خـلـقـلـرـنـیـ خـاـصـلـ اـیـتـوـدـرـ.....

خطاب وندا!

ای، حضرتلر! وای، شیغلر! وای، ایشانلار! عزیزلرم، قاریق حمالزگه اوшибو بیان ایدلگان شفقت مرحمتلر ذره قدرسی بزرده بارمی؟ قاینه بزرده؟ بو درجه‌ده صبر، تحمل، قاینه بزرده حق تعالی‌ناف مجرد الوغلغون کشف ایتوب عبادت قیلو، ای، عزیز قرداشلرم! افندیلرم! «الاصاف نصف الدین» مضموننچه آزگنه انصاف کوزمن ایله قاریق واویلیق! بزنلگ قیلغان عمللارمz بالکلیه (فلان) دیب ایتورلک بیت! بزرده انانیت، اوز اوزمزنى آرتق ڪورو؛ اورنى گیلگازىن کشف و کرامات ایله ماقتناو؛ جملسلرده سفسطه، اسرائیلیيات حکایه‌لرن سویلاب خلقنی صاتاشنرو؛ میکن قدر، فی بولسده طابوب خلقنی اوز طسرفمزغه آوشدرپ، کسسه‌گه طوتودر. ظاهرده زور چالما، قزللای، یاشللى، آقلی چاپان ایله صوفیلیق صاتوب طریقت ڪورساتوب؛ باطنى بالکلیه باشقەدر. بر برمزنلگ مریدلرن طارتوب آلو، آنلگ طریقى بزنلگ طریقە خلاف، بزنلگ شیخىن قالغان کشىگە ایکنچىگە کرورگە يارامى: يا ايسه بو بزنلگ اتكایىن قالغان ایدى. يوق يرگە بارغان ایكان بزگە تیوش ایدى دیب قوطورتوب، کشىلر قوشوب چغارب آلشلر؛ نادان مسکینلرنلگ باشلرن قاطرودر. مونلگ اوخشاشلى اشلر بىك کوبىر همىسى كسه قایغىسى ایكانلەكىن شېھەمى بار؟! زور چالما ایله بوجولگەن باشنى بر انصاف ایله کوتاروب، چىن ڪورڭىز ایله قارمساز اىشأ الله تعالىٰ خلقى ڪورنور. خصوصاً بو وقتلرده فازاق قرداشلرم آراسىن بىك ڪوبایوب گىتىلگ، خىوا، بخارا، اورگانچ، تاشكىدىن ایکى اوج آى آراسىن ایشانلۇق، شیغلقى آتجەغە صاتوب آلوب قايتىلر. آنلرده خانقاھ آچو بىك زور درجه بولادر ھم ڪوب مال جيولەدر، چونكە اوتوز، قرق، يساكە يوز آدم بر يولى مال قولاب کيلەدر. خلق ڪوب بولسە، شول قىرىلى مال ڪوب آغا؛ شونلگ ایچۈن نېچكىن طنطەنلى صورتىڭ آغا انيسون جىوب آچەدر. طنطەنلى صورتىڭ آچام دیب طروشـ

طورغاج کوبراک وقتئ صوغش توبهلهش چغوب قويه در.
 سویله ولرينه قاراغانه توبهلهش شولاي چغا ايكان: برسى خيوادن ايشانلىق
 آلوب قايتتعاج قرداش رون جيبيوب خانقاھ آچەقچى بولوب بر وقت تعينى قىلە
 ايكان، معلوم وقتئ جيولغانلر خانقاھسى آچلغان بو ياساڭا ايشانلىق ياقينيارى،
 باش-قە ايشانى بولغان ياقينيارىنى اوگوتلەب اوزمىزلىك كشى قايتدى، اوزمىزلىك
 ڪوتارىك دىه ايكان. شول وقت باشقە ايشان مرىدلرى كيلوب، سين بىزنىك
 ايشان مرىدى ايدىڭ دىوب طارتىشوب، طاوش ڪوتارىلاوب توبهلهش
 بولوب ڪىيەتىه ايكان.

اي، عزيز قرداش قازاقلرم! اساس شريعتنى بركتىر بولغان طريقتى بى
 روچچە جىڭ، جىمال، توبهلهش ايله باشلاۋ ئىنى قباختىلەك بوزوقاق بولورمى؟
 بوميدىر طريقت! بوميدىر شريعت! بوميدىر قرداشلىك! بوميدىر ڪشىلىك!؟ بسو
 اشىردىن مقصود، نى، ايكانى اوز اوزمىزلىك بىلەپ طۇرۇدەر. بىڭا خلق بولسۇن، مىن
 زور بوليم، قوى، صغىر كوب بولسۇن! فلان خانقاھ آچقاھنى فلانچە بولىدى دىب
 ماقتانو ايجونگە ئىكانلىكى معلوم بولوب طورادەر. قازاق قرداشلىرىمۇنچى اچنى
 بولغان ايشانلىرىك كوبسى قرايەت بلەمى، اوقو، يازاو بلگانىيە بىك سيراك،
 قرايەت بلەگاچ، امام بولورغە قرايەتكە اوستاراچ بىر خلفە آلوب امام ايتەدر.
 اوچەر، دورتەر خاتون آلو عادت بولغان، خاتون آلغانى دە بايراق ماللىرى راچ
 يىردىن آلونى قارىيلر. بىر ايشانلىك اوچ خاتونى بار، دورتنچى گە بىر باى قازاقدىن
 قالغان خاتوننى آلور غە ارادە قىلوب، خاتون قز آراسىدىن خېرىصالىزوب،
 تونلە خاتونلىرى يوقلاغاچ، اوزى اجنبىيە خاتونى باروب سوپلاشكان. تون
 اورطەسىن نىڭا خاتونىرگە، مجرد مال اىچون ييات بىر خاتون ياندى يروگە نىنىي
 شريعت، نىنىي طريقت قوشە ايكان؟ بى نىنىي ايشانلىق بولورغە كېرىك؟ واي
 انصاف! واي وجدان! بى ايشانلىرىن ييراق قاچىلەك، بىزنىڭ بى بارشمۇز اخوتىنى
 بركتۇ تۈگل بىلەك آيرۇغە طوغرى كىلەدر. بى پېغمەرى (عەم) زىڭ: «من فرق
 بىنى فلييس منى» دىگان حدیث شرييفە، طوغرى كىلەمىز (آرامىزغە آيرما صالحان

کشی میندن توگل) بز نلگ آرامزغه کرماس دیدر. یوقارین سویلنگان حدینلرگ
قاراگازن بز نلگ حاضرگی صوفیلق، ایشانلوق، نی، بولوب قالا؟! مونك «آق ملا» نلگ
بر ایکی شعرن یازونی موافق کوره من:
باي—لانغان طمع مندان تامز بار؛

جلقچیلر موینمزرغه قوروق صالحان.

اش—هـز اوزمزگه دلیل بـ—ولدى

نیچه یرگه شیطان توزاق قوروب صالحان.

شاهباز لر قاف طاغینه کوجوب کیتکان؛

اور نینه قورزغون، بايغوش قونوب قالغان.

بیک درست ایتکان الله نلگ رحمنن بولسون! بز خلق آراسینه دوشمانلوق
اور لغۇن صالحوب کیتسەك، بزگە لعنت ایدىز لر، قىرمزگە لعنت باروب طورر.
بومىدر ایشانلوق؟ بومىدر آندىن ايتە طورغان فائىئ؟! وجدان، انصاف، ایشان
حضرتلار! اخوتى بوزا طورغان واقعەلر مىشار قىداشلىرىن آراسنى ده بار:
«صاراتوف» غوبىرنەسى، خاوالىن اويازى مىشار قىداشلىرىن آراسنى ایکى
تورلى ایشان بار. برسىنلگى مرىدى ایكىچىسىن كافر دىلر. موندى آرتق قىدا-
شلىكى بوزه تورغان نرسە بولورمى؟.... دشمانلوق شول درجه ده كە: «مەنك
بولسە حکومتكە عريضە ويروب اوج آلورغە طروشەلر». حتى قاضىلرغا قىلدى
شاكىتلارى بارە طورغانلار. كفر مسئۇسى قزق! هر ایكىسى مسلمان، قرآن
اھلدىن، كلمە شهادت كىتىرەلر، مسجىد كە بارەلر؛ بىر برسىنە اوپىلردى، شولاى
بولە طوروبك كافر لعنت، باطل، طرىقە سىن دىب سوغىشەلر.

اي قىداشلر! سز لرده انصاف قايىد كىتىدى؟! كلمە شهادت كىتىروب، مسجىد كە
باروب، ئاز اوتفغان كشى نىچك كافر بول؟! هر قايولىمىز «لا إله إلا الله محمد رسول
الله» كلمە سىنە جىولغانلىمىز شول كلمەنى اعلام قىلوجە جانمىزنى، مالزىنى، بالالرىمىزنى
فدا قىلوجە حاضر بولغان مسلمان بولسەق نىچك كافر بولامز؟! ایشان لق اخوتى
برىكتە طورغان يول بولسە بز نلگ ایشانلاغىمىز صوف لغمىز، نى، بولوب قالا؟! واي

نادانلۇق! واى نادان مەيدىلر! واى ايشان افدىلىر! شوشى حاللارنى باھ طوروب نفسكىز ايچون مەيدىلرنى بۇ فعلىن طېماغاچ نىنىي ايشانلۇق، نىنىي طريقت اولهدر؟ بولاي بولسە ملتىنى بتورەمز، آياق آستىئە طاشلىيمز، هلاك ايتىمز، بد دعاغە قالامز. اوزمۇز «طريقت ايلە نفسى جىلەمز، نفسكە قارشى كىلەمز» دىگان بولامز فقط بۇ سوزلرمۇ آوزىنگە ايتىلە در عملە يوق.

انصاف ايتنىز قىداشلىم، مىنائ سزنىڭ كېيى ايشانلۇق بىرىسى من. قىداشاڭىنى بىرتكە طورغان ھېبت، مەھمەت، شفقتى اورنىشىدە طورغان طريقىنى ضلالتكە آلاماشدىرساق دىنيادە ملت قارشى سنائ؟ آخىرى ئىدا قارشى سنائنى، جواب بىررمۇ؟ نە، يوز ايلە طوررمۇ؟... نادانلۇغۇز سېبىلى شريعت ايلە طريقت آراسىنە آيرما ياصاب، شريعتنى طاشلىيمز... .

امام ربانى بىندىنلىق ثانى خضرتلىرى: «طريقت ايلە حقىقت خادىم الشرىعت» دىيدىر. امام ربانى مكتوباتنىڭ ۱۴ نىچى مكتوبىنىڭ بىيان اىيەدر: طريقت وحقىقت شريعتنىڭ تەامىنىدەر. علوم شرعىيە ايلە علوم صوفىيە آراسىنە ھېچ تفاوت اولمادىيغىنى بىيان اىيەدر.

حضرت رسول ھىمپۇر رب العالمين هر خصوصىت خوب، ودرغوب وھىبىدەر. آنلۇق ايچون كلام قدىمىئە: «إنك لعلى خلق عظيم» «إنك ملء المرسلين»، «وان هذا صراطا مستقيما، فاتبعوه ولا تتبعوا السبيل» دىيەدر. رسول اکرم (عه) گە اتباع ھەم طريقت ما سوى دن هر اىكسى منع اىيەدر. رسول اکرمگە شکر وباشقە لرغە اعلام ھدايت ايچون: «وَخَيْرُ الْمُهَاجِرِيْنَ هُوَ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ» دىيدىلىر. دخىلە ادبىي «ربى فاھسن تأديبىي» بىوردى. باطن، ظاهرى اتمام وتكمیل اىيەر. مثلا دروع وکانىي لسانە كىورەمەك شريعت وقلبه خطور اىيەن كىنىي نفى اىيامك طريقة-ر وحقىقتىدەر. اگر نفى تکلف وتحاليل ايلە اولورسە طريقتىدەر. هەر نرسە ھىبىنلۇق اخلاق وشمائلى بولنمش اولسە، اول نرسە دخىلە ھىبوبە تېعىتىلە محبوب اولور. آية: «فَاتَّبِعُونِي يَحْبِبُكُمُ اللَّهُ» شريعت ايلە طريقت وحقىقت بىردرلر آرالىز نە ھېچ فرق ي-وق. اجمال وتفصىل واستدلال و-كشىفلەر. بىر حقىقت

شریعتنگ خلاف اولورسه عردوددر. شریعت ایله طریقتن آیرغان آدمار چاهللردر. شریعت امرلرن، طریقت امرلرینه باشنه بآلرلر اصل مقصود- لرینی شریعتن باشنه نرسه دن استیمار. شریعت ایله ماتاشونی بالالق حساب ایدنلر ضلالتند. دخیل امـام ربانی مکتوباتند ۲ نجی جلدینگ ۲ نجی مکتوبنگ سیر صوفیه نی اوچ قسمگه بولگان بیک اوزون سویلاگان. حاصل اخلاق رزیله تمام کوتاریلوب: اخلاق همین ایله متصف اولودر. بو عین شریعتن. مراق این آدم مکتوباته باقson! دخیل مکتوباتند اولگی جلدین ۲ یوز ۷ نجی مکتوبنگ صوفیه طریقتن سلوکدن مقصود اولان بودرکه: حقیقت ایمان معتقد شرعیه یه یقین زیاده اولوب، دخی احکام فقهیه نگ اداسنگ یسر حاصل اولمقدار. آنگ وراسنگ بر امر دیگر دگلر، دیمش.

بونلردن آنلاشلیکه شیخ، ایشان اولغان کمسه عالم ظاهرده عالم اولم شرطدر. عالم بولمسه ظاهری وباطنی بر باد وهلاک اولاچ. علم ظاهر حاصل ایتمه ینچه، شریعتن یاخشی آنلاماینچه مجرد نداداناق ایله تیزرك ایشانلوق آلوغه طرشق، بر نوع کسب یولینه کروشمک اولوب قالادر. شولای بولسه شریعت، طریقت، حقیقت، عبادت همه سی آلتوننگه اولادر. واى، صاری شیطان! الله گه عبادتن سویره بچهاروب، او زیله عبادتکه قولاشلگ! ....

مومن آلتون خصوصنگ بر ایکی سطرغنه بولسده ایسکی مدرسه لردہ شاکر دلریمزنگ خیاللانوینی یازب کیتما کچی بولام مقصدن حارج بولسده.

آلتون

(خیال و حقیقت)

ای مثلا آلتون، یعنی مثلا شولای شول. ای! امـام ایملاش، او قوب چقعاچ فلانچه باینگ قزن آلسنگ! یوزار ایدک بآلله دولتکه! - آنگ قزی یمسر

بیت! یوق، سویامه! آلتونی ماتور، آلتون بولسه ماطور طابوله - آنسی درست ایبلش! مثلا فرض قیلدق، آنه خدای بیرسه: سلم شریف، دیرزا، توضیع وملا جلال کوروب چقسەق؛ آولغه قایتساق، فلان بای زور علماً مجلسی یاصاسه، آولمزنگ فلاحچه زور حضرت ایله مناظره چغارساق، «چونتمام» ایله بر توتوب آلسەق خلق شاق قاطوب، فلان آبظى فلانه نی بیرونله شبهه یوق ایندی. آنی آلغاج آلتون ایله تله سەک نیشلاب بولا. بالله! اوقو، ایبلش! شول آلتون ایچون طروش! یاری، ایبلش! آلغان تقدیرده شولای بولدی ایندی؛ اما صوڭ بیرماسه، آزىز نیشلارمۇ؟ آنک ایبلش مۇنە نیشلارمۇ:- مین نیچىك طروشوب، قوشطانلىرىنی آوز آشى ایله صىلاب... نیندی آوز آشى؟ - اى بامەگان بولەسلەڭ. اوزمىدە بعض وقت قالاگە بارغانى، اچ بوشقانى ياكىش قنه تگى قزل باشلى صونى يورىگەنە صوقغانىڭ حسرتار بتوب سلامتەنوب قایتەمۇ بیت ایندی! آنه شول. شونى بتون بر چىلەك آلوب بیرسەك، فلاحچه زور آولغه پېریغوار آلسەم، عشر فطر صىقەلری آغاگەنە. نکاح، طلاقدىن كوب بولا ھەمى آلتونغەنە. الله بیورسە عدتار بار، ياش قز لرغە نكاحلى بار، طلاقلىرى بار، مال بولولرى بار. بىزنىڭ فقة كتابلىرىنە خصوصاً اين عابدىن حضرتىنگى كتابىنى: «وقال وقيل» لر كوب. آلتوننى كوبىرك آودارسەلر (وقيل) نى روایتىلە بوروب بور! احتماد و منقطع بولغاچ، بىزگە تقلىيد قالغاچ (قىل) نى ياودرغەنە، تولكى آلتون كوب كىلىسون!.

مال بولو خصوصىڭ «فرائض» ده روایتلىرى كوب، آلتون مولراق كىلسە اين عباس روایتىنە طوغىرى كىتىوروب اشلاپ يمارسەتكە یارى. كتاب بولغاچ بىر روایتىكە طوغىرى كىيالگاج یارى ایندی. اول خصوصىنە مجلسىدە سوز چغار- سەلر منطقە ئاراتوب بىر آز ملالقى كورسەتۈرگە مەكىن. چونكە سەلمىنى قاضىسى ایله اوقوب چقىم، بىر شىمام! الله بیورسە ياش قزلر خصوصىڭ آغاگەنە ایبلش! اون نار، اون يىشەر صوملىز كىيلە، كەنگە قولۇ بولغاچ كوب اشلىرى قياوغە مەكىن. اون دورت ياشەر جەمилەنی؛ اولگان اون طوقز ياشەر جەمилەنگە يابشدەرە سکك قويەسلەڭ. موژىك عنقا بیت اول، نرسە بىلە؟ ...

۲ پچی طریق: «آولاقلاغنە ایکى قىدا آرالىنىغۇنە اوقيىسلەك، ياشى طولغاچ يازوب قويىسلەك. يَا ايسە قدىرگە فلانچە آولغە بارغىز دىب ايتەسىڭ، آنلىرى باروب قايتىنان بولالرى. مونىغى دوشمانراق آغا يايلىزڭ كۈزلىرى يومولا يَا ايسە فلانچە آغا يايلىرىزەلك بولسە شەھرگە، آخوندىغە بارغان بولالرى. يوللار كوب، اىپېئىش! عدى، آزى، كوبى عاداتى، مادانى لرن بىرگە اوישىدرباقاطىشىرسىلىك شونك آلتون اىچون درستىلانەدە كىتىه.

اى، اىپېئىش! بىزنىڭ فەكتىبلەرنىڭ بولغان (وقال وقىيل) لىر بىرلە بىك كوب اش قىيلورغە مەكن، بىرگە بىك نىق قىقۇرۇغە كىيرىك: «اجتماڭ منقطع!» دىب، چۈنكە تقىيىدىن مىلالرغە كوب فائىئەن چەغە. تفسىردىن: روح البىانى آلورغە كىيرىك، اما آنەن قىرقىزلىرى بار صولىڭ، شۇلارنى سوپىلاب بىرگاننى خلق شاق قاتە، اما الله تىعاليٰ عالىنى بىرگان سوڭ، اچى طولى جوھرگەنە اىكەن دىب سينىڭ طرفە آوالىردىن كىتەلر. آلتون اىچون بودە ياخشى نىرسە بىت. طلاقىلەدە بايتاقق نىرسە قىيلورغە مەكن. مۇزىك قاطىرىراق سوز ايتە باشلا سە: «علمائى سوڭىڭ، خاتونىڭ طلاق بولدى» دىب آيررغە مەكن ھم شاهىدە قويارغە بولا. حاصل كوب اشار اشلەرگە مەكن.

مۇنە اىپېئىش مىيىن فىكىرم شوشى. الله بىورسە بايورغە مەكن. طاغى بار اىكەن ئائى: «يعنى مىشلا مىيىن بخاراگە باروب بىر اوچ يەل ياتورغە، قارى بولورغە ايتەم، چۈنكە مىيىن طاوش بىك شەب، قارى بولوب قايتىسىم، امام بولسەم دىيىن داۋا دىليراق بولور ايدى. فلانچە شەھىلدە تگى بايلەر آللەنە اوشبو

طاوش ايلە اوقوب يىارسىم، حتم اىتسەم آلتون بىگاراڭ ياوار ايدى.
- آلاي بولغاچ يعنى قارى بولورغە اوپلاغاچ مىصرغە بار، ياكە مدینەگە بار!
- مىصرغە باررغە الله صاقلاسون: آنلىن بوزولوب قايتەلر: مدینەگە بار-
غانىرىيەن تورلى فىكىر صاتالىر. قايدى بخاراى شريف! آنڭ چالەسى ايلە چاپاننى كىسىسە ئىينىدى زور پاچوطن بولاسڭ هم بتونلاي اولىيا توسيىنە كەرسىلەك. بىس شولاي بولغاچ نادانلىرىن آلتون آغا غانە! والسلام.

ایدیش، ایشان بولسنه ک نیچک بولور؟ - بولدروب بولماش شول. - نیک بوماسون؟! نیندی نادان قازاقلرده بر، ایکی آی بخاراده یا که خیواده طوروب قایتالار. - درست ایته سلث، ایدیش، آنیه خاطردن چغاررغه یارامی. قرآن بیکله ب بتکاچ بالکه طروشوب قارارمن، آنیه بیک چیتکه قاغارغه یارامی، فلاچه آولئغى تگى آغايلرنى قولغه توشوروب بولسە ياخشوق اش كوريلىور، واى صارى شيطان! نینداین خياللارعه توشره! خيال دىب خطأ ایته م، كوز آلدۇن كورنوب طورغان حقىقت ایكان! اى مارى شيطان! ھە نرسە سیندڭ ایچون قىيانە. نىقدىر قانلر توگله، نىقدىر ئىلم، جىپر، خيانىت، يالغان ھە سى سیندڭ ایچون قىيانە و سیندڭ ایچون ڪوب عبادتلر رىادن قىيانە؛ حقىقى اولغان شرىعەتنى سیندڭ ایچون يوزگە بورەلر، ڪوب درامار حلال بولوب كىتە! آلتۇنى كورگاچ بىر مارتىء فارسىچە بىر بىت اوقوغان، بىتى خاطرمەن يوق اىشته بېتىنڭ داصلى بىو ايدى: «بلبلام، بلبلام! سىن خدائى توگلسەن، شۇنى دە خدائى قىلە طورغان ڪوب اشنى قىلە سلث!» دىگان.

شۇنىڭ شىكلى خدائىغە دىب قىاغان ڪوب عبادتلر، آلتۇن خاطرەسى ایچون بولوب قالادر. ايشانار، ملالىر! تلهسەنر نىچىك مىنى سوگىڭز، قرقغە بورشاڭىز! اما حقىقت حمالىر شوشى! آلتۇنغا كىيلەگانىء ڪوب تللر ڪوب ملا- حظه لر كىسلەدر. بۇ خصوصىن «آق ملا» نىڭ بىر شعرن ئەيتوب كىتونى موافق دىب بلەم.

(دنيادە طولوب ياتقان عزيزلىر بار؛ * صاندوغاچىداي تللرنى آتىپ كىسکان!) آلتۇن خصوصىندا اىلان بۇ سوزلىر مناسبىتىزەك كرسەدە عىب ایتەڭز ايندى! «اورنى توگل، مناسبت يوق» دىب تېقىرماڭز! ادنىاي مناسبت يتىسون! يەمى؟ مقصودە ڪىلە لم.

(صوفىيە)

صوفى معناسىنىڭ نفحاتىنىڭ دە هم مكتوباتىء اوشبو روچچە بىيان ايدىدز: امام قشىرى دىيمىشىر. «رسول اكرم دن صواڭ مسامانلىرنىڭ افاضىيانە عصرلىزىن

صحبت رسولین غیری بر نرسه ایله هرگیز آرتتیرمادیلار، زیرا مصاحب رسول فوقنائ نه فضیلت اولا. بس آنلره صحابه دیدیلار. عصر ثانیئ کلناره تابعین دیدیلار. صوکره ناس اورطه‌سنه اختلاف توشى و مراتب مباین اولدى. اگر امور دینیه‌یه شدت اوزره امتساکلری فهم اولنسه آنلره «زهاد» دیولدى. صوکره بىعتار ظاهر اولدى. و فرق آراسنه نزاع ظهور ایتدى. هر فرقه دعوی ایله دیدیکە: «زهاد بزده در!» بس خواص اهل سنت: کم نفسى نهی ایلار، و طریق غفلتىن قلبىنى صاقلارسە آنلر متصوفین اسمیله آيرلەپىلار. واول اکا بىر بىر اسم هجرتىن ایکى يوز يىل صوکره واقع اولدى. بعضىلرى: يۇندىن كىيۇم كېكىللىرى اىچۇن صوفىيە دىب اسم ويردىلر» دىلر. رسول اکرم يانىنە ملازمت ايتىكان فقراء مهاجرين گە اهل صفة دىوب ايتولدى بس صو- فيلقلەن شونلرغە نسبت ايدىلدى.

«صفوى» نىڭ اۆلگى فاسى واوغە قلب قىيلنوب «صوف» دىب ايتىلىدى دىلار. مراق اىين نفحات الانس ایله مكتوباتە باقوب تفصىلۇن اوقسۇنلار! بىر مۇنە اجمالىن يازدۇ.

بعضىلر: «الصوف؛ من صفا قلب عن الكنىر واستوى عنده النهب والدر» دىگانار. يعنى صوف شول، آنڭ قلبى كردن پاك بولور ھم آنڭ قاشنى توپراق ایله آلتۇن براپىر بولور.

بىزدە: صوقىر صوف؛ صوغان يىمەس، يىسىسە قابوغۇنىڭ قويىماس! دىمىز. خىرسىز تىگى آلتۇن طاغى كىياوب چىلىنى. واى حضرتىلار! علاماللار! آلتۇن ایله شىرىعتنىڭ بىر امرى طوغرى كىيلسە قاراب قارىق ئلى! جامع الرموز، رد المحتار لىردىن بىر روایت طابولماس مىكەن؟ آلتۇننى اچقىندرماس كېك كوكىزەم. افندىلارم، حق سوز آچى كىلەدر. بىر اورنىڭ دخىلەن «آق ملا» نىڭ بىر ایکى بەيتون يازودىن اوزمنى طىيە آلمادم.

﴿ خشىت علامتى شۇنىڭ ظاهر * دىن بىرۇب دنيا صاتوب آلماغانلار * ﴾
 ﴿ جايى كىيلسە آلورغە حاضر طورە، * قارماقى آلس ايمىس بارماغانلار! * ﴾

بعض تاریخلارده صوفینى حکیم معناسىندا يوروتىنلر كوب يerde صوفیه مذهبى ايله حکماء مذهبون بر يerde بیان ايتىلر. راهبلىر صوفىلىرى ايله مك يل پادشاهلىق قىلغانلار. آنلاردن كوچوب يونانيياردە حکیمگە فيلسوف دىگانلار. فيلسوفلر ايله بتون دنياغە مالك بولغانلار، آنلاردن سوگىرە صوفىليق، حکیم لىك فيلسوفاق عربىلرگە كوجىدى؛ آنلارده حکیملىرى سايىسىندا بتون دنياغە مالك بولدىلىر. صوفىليق بىزنىڭ تاتار آراسىندا كىرگان يىدى بتونلاراي اىكىچى معناغە كوجىدى. بىزدە صوقر معناسىندا استعمال قىلىنەدر، چۈنكە بر صوقر كورسەك؛ صوق آبىظى! دىيمىز. اينى بىزنىڭ حکیم لىرde شول صوقرلار بولوب قالدى؛ شولابىن درست اسم بىرگانمىز، چۈنكە بىزنىڭ تاتارلارنىڭ علم معرفتىن صوقر اىكان- نىلكلرى كوز آلدۇندا. قراننىڭ اپى طولى حكىمت بولسىدە. اوڭىي عالمالىمىز قرانىن اولغان حكىمتنى آڭلارغە طروشدىلار (وَقُلْ رَبِّي زَدَنِ عَامًا) آيتىنىڭ مصهونىچە عمل ايدىلوب اوقوغە صارلىدىلار. بىز ايسە عالماً وايشانلىر اوزمىزنىڭ نفسىزنىڭ يولىيە خلاف بولا دىب خامىنى اوقدىسا سقە هم يالقاۋوشە اوگۇرتوب بىتكى. اگر بىرسى هنر علمى اوقدىرۇغە كىرسە قطعاً درست توڭل، شيطان علمى اوقييلار، ديننى بتورەلر دىب ئىقىردىق هم ئىچقىر مقلۇمىز.

«دین معىشت» ژورنالينه بعض مقاالت يازۇچىلار: «دىلىبىگەسى قويىرۇق آستىنە قصولوب تىبىء، تىبىء دولagan آط شىكللى قىلانلار». ايمانلى اوزلىرىڭە قوجاقلاب آلوب اچقىندر ماسقە طروشەلر، اوڭۇھە قاراساڭىن كافر، صولغە قارا- ساڭىن كافر! حىل متىن اولان ديننى آطقلى شىكللى ئىچكەلەب بتوردىلار.

درست، بو سوزلىرى: هى آدمق! قارا ئائى، نى يازغان بولغان! مالاكسوس!

ديه قزاروب، بورتىنوب سوڭنورگە كروشورلار، شاولاشورلار....

لكن نى قىرىلى شاolasاساڭزىدە مىين سزگە حقىقىتىنى سوپلىيم! چۈنكە مىيندە ئىللە قايىد اوقوماغان، بار بىر سز ياتقان مىرسەدە مىينى ياتقان، سزنىڭ كېگاوك شول فىكىلر ايله تربىيەلنىوب شاكرىد بولوب آخرنىڭ، امامنى بولغان، هر قايىد-

مزنڭىڭ اخلاقىمىز، اطوارمىز معلوم ھەم ئىخولاستىك تەميملىرىدە شولايوق معلوم.

كەلەپۇنى قىرن صالحوب، اوستىال صوغە، صوغە منطقى مناظرەسى قىياغانىمىز بولۇنىڭى كېك خاطرمەن. «تىگىنى بىرھان عرش ايلە الزام قىلغان ايدىك، اما صوك بورنى توشدى!» دىيوب ايسىروب يورولىرىمىز يتارلىك بولادى ايدى.

قورى آوزدەغى بىرھانلىرى طاوش ايلە هواغە طارالدىن بىتدى دنيا و آخرت بىر فائىئ حاصل اولمادى، بىراش كۈرۈھ آلمادق. اما صوك طاوش شەب بولدى، شاولادىشقى. اما نى فائىئ؟؟!!

باشقە ملتلىرى بىرده شاولامىيار، ئە، اش كۈرەلر. بىزنىڭ ھەرامىز يىل كىنى هواغە اوچدى. باشقە ملتلىرى بىزگە ھەرسەنى ياصاب بىردىلىرى. «تىيزىڭنە خېرلە شو اىچون تىيلىغىرام، تىيزىڭنە يورو اىچون تىمور يولى ھەم آشاق باصوغە، پەچان چاپوغە ھەر قايوسىنە ماشىنە ياصاب بىردىلىرى. حاصللىي آشاو اىچو اىچون صاواتلىرى، عبداتلىرى اىچون كىيوملىرى حتى چالماغا قدر صوغوب بىردىلىار، بىز ھەمان ئائى «بىرھان عرش» لىر ايلە چوالامز مونە حاضر ايندى قوش كىنى هوادە اوچا باشلايدىلىرى. بىز، «بىرھان عرش» ايلە نىشلادىك؟! اى طوغانلار! قىداشلار! عارلا-

نىك ايندى! بىز دە اشكە كروشىك ايندى! يوقلامىق ايندى! آه، بىز كۈرمىمىز شول حقىقىنى، آنى كوررگە بىزنىڭ كوزلىرى صوقرايغان شول. ايندى كۆزمىنى فىكرمىنى خدا اوزى آچسون! (آمين!).

مقصوددىن چىتكەرك كىيەكان بولسىھەقلىي يوقارىيە ايتكانچە ھەمان ادنساي مناسبت بار شول، شول يقson!....

متىوفىلدىن بعضىلار آيتىنى بىك ايركۈن تفسىر ايتكانلىرى، قرآننى تورلىچە تفسىر ايتتو اوّلدىنوك كىيلگەن اىكان. مفرع الجناتىن صاحبى شىخ مەممەد افندى:

جەنم آيتلىرون بقۇنلای خلاف ظاھر تفسىر ايتەدر: «لا يَمْلَكُون الشفاعة الامن اتمن عند الرحمن عهدا» (سورە مریم ۱۹ آية) آيتىدىن طریقىنى آلادر.

يعنى شفاعتىكە مالك بولماسلار، مىگىر اللهدىن اذن آلغان كېشىلەرنە مالك بولورلىرى. - تىرك بولغان شىخ كامل سلسەلە ايلە پىيغەر (عدم) طوتاشقان بولادر.

رسول اکرم؛ اول عهدي معراج کيچه سنان الله دن آلدي. رسول اکرم، اسرار زلک حقيقتون معراج کيچه سنان حق تعالي دن آلدي. شـول اسرارني حضرت ابو بکر الصديق زلک کوکرا گينه قويدي؛ اسرار تبر کا امتليينه قالسون ايچون دـي. دخـيلـهـ حـضـرـتـ جـابـرـ رـضـىـ اللهـ عـنـهـ دـنـ روـاـيـتـ قـيـلـوبـ ايـتهـ: «علم ايـکـيـ توـرـلـيـ: برـسـيـ عـلـمـ قـلـبـ (يعـنىـ قـلـبـ عـلـمـيـ) يـوـ علمـ؛ عـلـمـ نـافـعـدرـ. برـسـيـ؛ تـلـهـگـيـ عـلـمـ؛ بـوـنيـ آـدـمـ بـالـلـرـيـهـ دـلـيـلـ ايـچـونـ بـيرـلـديـ. «مرـجـ الـبـخـرـيـنـ» عـلـمـ ظـاهـرـ ايـلهـ عـلـمـ باـطـنـ زـلـكـ حقـ تعـالـيـ حقـيقـتـنـيـ يـبـارـديـ. اـنسـازـغـهـ «يـلـقـيـانـ بيـنهـماـ بـرـزـخـ...» يـعـنىـ آـنـلـرـ ايـکـيـسـيـ يـوـلـداـشـلـارـ، طـوـغـرـيـ يـوـلـغـهـ كـوـنـدـرـرـگـهـ يـاـقـيـنـلـرـ دـيـ. «لاـيـغـيـانـ» يـوـ عـلـمـ ظـاهـرـ ايـلهـ عـلـمـ باـطـنـ قـاطـشـمـيـلـارـ. آـنـلـكـ ايـچـونـ عـلـمـ ظـاهـرـ زـلـكـ بـخـرـيـ اللهـ تعـالـيـ زـلـكـ عـذـابـنـ نـجـاتـ بـولـوـغـهـ كـوـنـدـرـهـ، عـلـمـ باـطـنـ زـلـكـ بـخـرـيـ اللهـ تعـالـيـ گـهـ يـارـلـقـانـوـغـهـ كـوـنـدـرـهـ، شـولـ سـبـبـلـيـ ايـکـيـسـيـ قـاطـشـمـيـلـارـ.

عبد الوهاب بـخـريـذـنـ روـاـيـتـ قـيـلـوبـ ايـتهـ: شـوابـ ايـچـونـ عـذـابـنـ نـجـاتـ ايـچـونـ عـبـادـتـ قـيـلـوـنـيـ حـيـوانـلـرـغـهـ يـچـانـ اـزـلاـوـ قـبـيـلـهـ زـگـهـ دـيـ. «فـبـايـ آـلـاـ رـبـكـماـ تـكـنـبـانـ، يـخـرـجـ مـنـهـماـ اللـؤـلـوـ وـالـمـرـجـانـ» عـلـمـ ظـاهـرـدـنـ شـريـعـتـ حـاـصـلـ، عـلـمـ باـطـنـنـ حـقـيقـتـ هـمـ عـلـمـ مـعـرـفـتـ النـدـاتـ حـاـصـلـ بـولـاـ. مجرـدـ عـلـمـ ظـاهـرـ ايـلهـ تـوـحـيدـ زـلـكـ حـقـيقـتـيـ حـاـصـلـ بـولـمـيـ. دـيـ. حـقـيقـتـ تـوـحـيدـ ايـکـيـ عـلـمـ ايـلهـ حـاـصـلـ بـولـادرـ. دـيـ.

ارـشـادـ خـصـوصـنـاـ كـيـتـورـهـ: «خـلوـهـ» آـلـكـنـ، بـرـ تـلـقـيـنـ قـيـلـغانـ ذـكـرـنـيـ، يـعـنىـ طـرـيقـتـهـ ڪـرـگـزـ! «فـعـلوـهـ» بـاـغـلـاـنـگـزـ، تـلـقـيـنـ وـتـوـحـيدـ ذـكـرـيـ اـيلـهـ! «ثـمـ الجـعـيمـ صـلـوـهـ» صـالـكـزـ عـشـقـ مـحبـتـ اوـطـيـنهـ. «ثـمـ فـيـ سـلـسلـهـ ذـرـعـهـاـ سـبـعـونـ ذـرـاعـاـ فـاسـلـ كـوـهـ» مقـامـ اـرـشـادـهـ اـيـرـشـڪـانـ بـولـسـونـ، مشـائـخـلـرـنـلـكـ سـاـسـلـهـسـيـنهـ يـتـمـشـ وـاسـطـهـ اـيلـهـ اوـلـسـدـدهـ. دـيـ. ظـاهـرـ تـفـسـيـرـگـهـ بـتوـنـلـايـ خـلـافـ، عـشـقـ اوـطـيـ جـهـنـمـ اوـطـنـنـ اـسـسـيـ دـيـهـشـ. موـنـلـكـ ايـچـونـ کـافـرـ يـاـصـارـلـرـ مـيـكـانـ؟ بـولـمـاسـ کـلـكـ ڪـورـنـهـ درـ. نـفـصـيـلـ اـسـتـهـگـانـ آـدـمـلـ ڦـهـ مـقـرـعـ الـحـلـاقـ اـسـهـاـيـ ڪـتاـبـيـنـهـ مـرـاجـعـتـ اـيـتـسـونـلـرـ!

بعض لری طریقتنى «واد اسم ربک و بتل الیه تبیلا» آيتىدىن آلمىشلر.
حق تعالىنى ذکر اىت، آڭا توجه تام اىلە متوجه اول. طریقتنى ذکردن مقصود
شول توجه دىلەر. حاصل اوشۇنلۇك كېڭ آية وحدىتلەر وروايىتلار كوب آنلىرىنى
بىيان اىتىۋە رسايمىز مساعىد توگل. تفصىيل استەغان آدمىر تصوف كتابلىرىنە
مراجعىت اىتسونىلر!

متتصوفىينىڭ اۆلگىيلىرى عالم، فاضل و كامل اولەشلر. قرائىنى حكمتلى روشن
آڭلاب تفسىير اىتىشلر. علمى وادىمى صورتىڭ مفاظاتەلری، صبر و تحمل لری
رياضت لری، كوركام خلقلىرى هر قايىسىنىڭ كمالنىڭ اولەشلر. اذا وجفاغە تەھەل
لرینە و صبرلىرىنە ھېچ عجب اىتىھىمالىڭ توگل. متتصوفىينىڭ اىڭ زور لرنىن
برسى دوالنۇن مصرى حضرتلىرىر. اسمى ثوبان ابراھىم اوغلىدیر، كىنيھىسى
ابوالفیض، لقى دوالنۇن در. اصل مصراق اولوب، علم يولنىڭ كوب سىمات
لرده بولمەش.

اۆلگى سفرمەن آلوب قايتقان عامىنى. عوامى، خواصىدە قبول اىتىدى؛
ايىنچى سفردن آلوب قايتقان عامىنى خواص قبول اىتىسى؛ عوام قبول اىتىھىدى؛
اوچىجى سفرمان آلوب قايتقان عامىنى خواصىدە، عوامى قبول اىتىھىدى. دىلەر.
اۆلگىسى توبه علمى ايدى آنى عوامى، خواصىن قبول اىتىدى؛ ايىنچىسى:
توكل، معاملە، محبت علمى ايدى آنى خواص قبول اىتىدى؛ عوام قبول اىتىھىدى
اوچۇنچىسى حقىقت علمى ايدى، آنى عوامى، آنى خواصىن قبول اىتىھىدى. خالقىنىڭ
علم و عقللىرى صغىرمادى، انكار اىتدىلەر، جىنك، جىداڭ قوبتاردىلەر. دى.
بغى د عالماسى شەردىن قووب چىغارغانلار، آرتىدىن طاشلەر آطوب، دھرى!
كافر! مرتد كېلى لفظلەر ايلە قىقرغانلار. ايسكى آياق كىيىملىرى كېلى نرسەلر
ايلە قوغانلار بىچارەنى افراط خورلا غازانلار.

دوالنۇن مصرى حضرتلىرىنە حقىقت حىال معلوم بولغاچ آنلارنىڭ قىيلا-
نىشانلىرىنە بىرده اىسى كىيىمگان، چونكە آنلار معنۇرلىرىدە، اوزلرىنىڭ نىفسلىرىنە
ايەرگانلار، آز ماز ظاھىرى عالمالىك گە اىسربوب، اوزلرىنى عالمالىك نىڭ

نهايتيهه ايرشك فرض قيلوب يورگان ايسروك، تيليلار، چمنوار ايله طالاشوب اور ششوب طرو، اوزيين بر نوع تيليلك ايکانچيگون بلوب، صبر و تحملني آلغه آلوب يولنه دوام ايتمشدر. «شد البلاء على الانبياء ثم الاوليا ثم الامثل في الامثل» حديث شريفى اوبلاب صبر ايتمشلر.

حقيقتنى بىيان ايتكان عالمالرنڭ هر قاييسينه مونداي بىللار كىلىغان. اسراييات ايله اسخولستىك عالمىن چومغان آدملىرى انانىتلىرى ايله ايسروب نادان خلقىه وسوسيه بىروب حقيقى عالم آدملىگە كوب بىللار كېتۈرگانلار. يوقارىيەغى حديث شريفىڭ مضمونىنىن فهملىپ، آنلارنىڭ ھجومىنە تحمل و صبر ايتەرگە كىركى، چونكە آنلارنىڭ ھجومى خدai طرفىدىن اجر و ثواب بولادر. ذوالنون مصرى ۱۴۵ دىجريه دنيادن كوجەش. اللەنڭ رەھمەن بولسون. دنيادن اوتكازگە قدر تېركىكە راحدت ويرەممىشلر.

متصوفىيەن اوشبو برسىنەك ترجمە حـالى بىرگە درس اولسوغە يتار. بو زمانىغى ايشان افندىلرنڭ قىلاڭىشلارن تطبيق قيلوب قاراساق؛ آرادە نسبت بىن السما والارض ايکانچىلگى قوياش كى ئاھىردر.

ذوالنون مصرىيە وارمايوق! مونه يارطى عصر مقدم كىلىغان ايشانلرده حاضرگى نادان ايشانلرغە قاراغانىن كوب انصافلى بولغانلار. بىز بــگان استرلى طماق ايله استرلى باش حضرتارى عالم و منصف اولوب نىسلارين صىدرغانلار. استرلى باشندە حارت، حراث حضرتار؛ استرلى طماقىن كمال حضرتلىگە هر قايدولرينه بىك كوب خلق تابع ايدى. علم ئاھىرده هم شاڪىردىلىرى كوب ايدى. استرلى باشىنە معلوم حضرتلىگە بىر آدم تعليم طریقت استەب كىلسە: «استرلى طماقىغە بارگىز بىزدە كمالت يوق!» دىگانلار. اما بىز، بتون كماللىنى اوزمىگەنە خصر قيلوب، «مەنك قاتلى وسوسيه قيلوب، بىر برمىزنىڭ مەيدىلرنى قوطۇرتوب طارتوب آلورغە طروشەمن هم اوزمىنى آرتق كورستورگە طرو-شەمن. عىبىت، تەمت بىز لرده. نىچكىنە ايتساكىن ئەشەكى خىلقىر بارسىئ بىزدە! باشقورط اچنەن بىر ياش فەرىلى يشان ايله بىر قارت فەرىلى ايشاننىڭ

واقعه‌سون بو بو اورنله ذکر ایتسەڭ فائەدن حالى بولەس: ياش ایشان خلقنى اوچوغە، مكتب صالحە، معلم آلوجە، وظيفە بىرۇگە، مسجد مدرسه ایچون يىرلىر وقف ایتىگە دعوت قىلە. قولىنىن كىياڭان قىرىلى سوپىلاب پريگۈزار ياصاتە، نىچەكەن وجودكە چغارتىرىغە طروشە. هر آولەن همان شۇنى سوپىلى.

اما قارت ایشان تىسىكەرىيىدىن يورىدىر.

بر آولەن ياش ایشان خلقنى اوچوغە كۆزىرب، مكتب تربىيەسى ایچون بىر نىچە دىيسەتىيە يىر وقف ايتىرگە كۆزىرب، پريگۈزار ياصاتوب كىيەكەن. خلق تمام مەنوئىت ايلە كۆنوب قالغانلىر. شولوق ياش ایشان آرتىدىن معلوم قارت ایشازىن كېلە. بۇغا ياش ایشانلۇ خەنمتون ايتەكەنلىر. قارت ایشانى ياراى، ايندى ياراى ايندى، شولايىك ايندى آنى ياسالار ياقلى دىب ايتەلر. بىز اوزمىزدە دورت قارنىق تەرزەلى مدرسەدە اوزمىز يىلاڭەمىز ايلە اوطنون طاشوب اوقدۇق. بىزنىڭ چغارتىپ طاشلامايمىز، كشىدىن كىيم بومادق، بار بىر بىزنىڭ «حضرت» دىب ايتەلر، اوزىڭ جفا طارطوب اوقوساڭ اول عالم مبارك بولادىر، هم فائەنلى بولادر. شولايى ايتوب خلغە ياخشوق وسوسە بىرگان. خلق وقف ايتودىن صۇونغۇانلىر. پريگۈزار شول كويىچە ياطوب قالغان!...

اى، حضرت! بومىدىر طریقت! بومىدىر شریعت! اوزىڭ بلوب طورەسىڭ اىچ! فقهىكتابلرىنى، مختصر بولسون، هدايىه بولسون. وقف ایچون مخصوص باب ياصاب بىيان ايتەدر. مشھور بخاراي شريفدەدە همه مدرسەلر وقفلى، مدرسلىرى خەنمكارلرى وقفنىن تربىيە ايتولەلر. بونلارنى آزرق اوپلاو كىركايى. سوتىن دە پاك بولغان مەتصوفىن لە طریقون بونداي وسوسەلر ايلە، حىسىدە ايلە پېھراتەمسقە كىركايى. بو خصوصىن دىخىئ آق ملازىڭ بىر اىكى بىتىون يازوب كىيتودن اوزمىنى طىيە آلمىم!

«هر كەننى انانىت آداشدىرى، * قىشايدى شول سېبىلى آياق باصو. «اخلاق مرضىيەنى آرتقا طاشلاپ، * مىسۇدىنى حقارتىلاپ كۆڭل باصو.»

مسکین بیک تعبربه ایتوب حق سوز یازغان. حاضرگی عاماً و مشایخار
هر قایومز بو بیت‌نگ مثالی ایله مبتلارمز.

بو رساله‌چکم اوشبو اورنخه یتکنان مختارم شوری چله‌سینگ ۱۴ چچی
نومیری کیلدی. بیک صوصاب او قورغه کرشدم. عبدالقيوم بهمانی افندینگ:
«حکمت اسلامیه» سر لوحه‌لی مثالاسون او قوب تمام او ز منگ مقصودیمه موافق
طابدم، ممنون اوله‌رق رساله‌مه شوری دن کوچروب، علاوه ایتمدیه قصد ایتمد،
چونکه بنم رساله‌مه قاراگانه فصیح هم ز بلائی گنه بیان ایدلگان، بدیله:
پولنی فانجه یباردم، چونکه ایشان‌نگ اشی دعا بیت!.

حکمت اسلامیه (تصوف) (*)

متصوفین مسلکی، مقییقی تصوف‌نگ اخلاق‌نگه تأثیری، تصوف‌نگ شرط و علماء‌تلری.
تصوف اسلاملر آراسنگ معروف بر مسلک اولوب ابن خلدون دیدکنچه
۳ چچی عصر هجریان انتشار ایامشدر. منکور مسلک صاحبیاری، دنیادن اعراض
علماتی اولمک او زره صوف (آق جون ماتیریه‌دن) جبه‌لر کیم‌کلری ایچون
«صوفیه» دیه معروف اولوب، آنلار‌نگ مسلک‌کارینه «تصوف» نامی ویراوشدر.
متصوفین‌نگ توب مسلکی: حاجت اصلیه‌دن آرتق مال جیماق‌نگه سعی قیامای
بلکه تصفیه باطن برلن چالشمق و هر تورلی شهوت نفسیه‌لردن واز کیچمک
ایله اولور ایدی.

تصوف؛ اهل عالم اولان آدماردن اولدیغندن، فی قدرلی فائده‌لی ایسه،
نا اهل اولان جهلاً آراسنگ شایع اولدیغنده، اسلام‌نگه ضرریه کوب اولمشدر.
بعض مؤرخلر‌نگ دیدکنچه، بغدادنگ خراب اولمتنیه چینگیزدن بیگراک، نا
اهل اولان متصوفین‌لر سبب اولمشدر در.

اسلاملار آراسنگ عزالی، فخر الرازی کبی عالملار، تصوف ایله علوم

(*) احیا العلوم و ابن خلدون تاریخندن مقتبس.

معارف نورنی بىرگە جىيدقلرنىن اسلام دينىيە فوقالعادە خىدەتلىرى قىامىشاردر و امثالسىز عزيز اثرلىرى براقامىشلاردر. لىكىن صوڭ عصرىدە اسلامارنىڭ خلافتارى كېنى تصوفىن نا اهل آدمىلر و بىر طاقم جاھللارى ۋولىيە توشىدكىن اسلاملىرى آراسىن ئعلم، معرفتنىڭ سوتويىنە، معناىسىنی آڭلماي (توكل) دعواسى قىياوينە هم اسلاملىرى آراسىيەنە هر تورلى حرافتلار تارالوييە اللوغ سبب اولىمشلار. شرطلىرى طابىلدقەن واھل كشىلار قولنىڭ اولىدىغىندە تصوفنىڭ تەنديب اخلاقىغە فائەتسى اولىوييە ازكار قىيامەساقدى، صوڭ عصرلىرىدە نا اهل آراسىيەنە طارالىمش «ايشانىزم» لىك حقىقىي تصوف دن چاقرمارچە يراق اولىدىغىنى جسارت بىرلە دعوى قىيلورمز.

اھل تصوفنىڭ الوجىلرنىن اولان «عزالى» حضرتارى «علوم معارف» دىي قىيمىشمى؟ مسلمانلىرى آراسىيەنە فتنە ايقاظ ايتدىيىكىنى واوزىيە تابع اوخنان حکومتكە شكایت ايتدىيىكىنى ايشتىكىز بارمى؟ اگرده (۱) رحيم ايتقوب عزالى وباشقە تصوف شىخلىرنىن شوپىلە و اولىيە بىر دعوى صادر اولىدىغىنى اثبات قىيسىلەر، بىزدە بو كونىڭ اولان ايشانلىرنىڭ آياق طوفراقلارن كوزىگە سورمە ايتەرگە حاضرەز. تصوفنىڭ بىر پىجى شرطى! دنيا و ما فيهادىن اعراض ايتقوب و محبتىنى جناب الله‌گە دونىرماكلار. مثلا بىر آدمىنڭ قولنىڭ عادتى بىر طاش اولوپىدە، شول وقتنى دنيا بهاسى بىر قىمتلى آلماس كورسە و عادتى طاشقە رغبىت و محبتى قالمادىغى كېنى، تصوف يولىيە كرمىش وجناب الله‌گە محبت درجه سنى طابىمش آدم عذىزى دنيا و دنيا دولتلرىنىڭ عادتى طاش قدرى قىدر قىيمىتى قالماس. لىكىن بىر آدم آلماسنى كورمەمش، وقدرىيىنې باھەمش كىيمىسەگە آلماسنى نە قدر مىح قىيسىدە، حقىقىي رغبىت حاصل اولىدىغى كېنى، محبت الله‌دن خىرى اولىغان آدمگە نە قدر مىح ايدىلسە، و نە قدر دعوى قىياسىدە اول كشى حقىقىي محبت لىكىن بىز مقارشىزدە ايشان، مرىيەلر جمع قيامق و آنلار آراسىن صىلا-

(۱) نوب يورمك وتصوّق دىي خاقنى ڪىسبىز وقىقىر قالىرىق و مسلمانلىرى آراسىن فتنە چغامق تمۆقۇن توگل اسلامىتىن يراقلاشمىقلار.

درجه سینی طاب آلامس. بر آدم‌نگ تصوف طریقته کرمکینه و حقیقی محبت درجه سینه ایرشمکینه کامل ایمان صاحبی اولمغ شرطدر. ایماندن مراد؛ کلمه شهادت کیتورمه کنه توگل، بالکه بتون قلبی ایله جناب الله فی سومکدر. بر آدم نه قدر محبت دعوی قیلسه قیلسون! شهوات ولذاتنی «الله» ایجاد ایتدون واز کیچمه سه، هیچ کورمه مش بر آدم‌نگ اصل طاشنی طانوماقنی دعوی قیلوی قبیلدن بر خیالدر. انسان ایله جناب الاهنی معرفت و حقیقی محبت آراسند هجابت مرتفع اولمه چه حقیقی محبت حاصل اویامس.

اشته، شول «جابلرنگ الا الوغاری دورت نرسه در»؛ مالغه محبت، مرتبه ولوازمگه محبت، تقلید، معصیت؛ چونکه (بر مرتبه فکر ایکز!) بر آدم‌نگ کوکلندن مال و مرتبه گه محبت اولدیسه اول آدم، عمرینی مال جمع قیلوغه (۲) و مرتبه گه ایرشورگه صرف قیلورده بو آدم‌نگ کوکلندن جناب الله گه محبت یرله شورمی؟ تقلید ایسه جابلرنگ الا قوتایلرندزدر، چونکه بر آدم او زینگ عالم و فکری برله خداونه تقرب حاصل قیلماسه، بز منهیکه طرفدارلر، دیگرینه قرن باقیه اول آدمده تصوف بولماس؛ چونکه تصوفنگ اصل مسالکی بتون مسلمانلاره حقیقی محبت و حقیقی اخوتدن عبارتدر. بر آدم منذهب تعصیت اولدیسه اول آدم غیر منذهب کشیلارینه طبیعی محبت ایته آلامس. معصیت ایسه پرده اولوی هر کهگه معلوم اولسه کیرک، چونکه بر آدم هر تورلی فسق، فسادتی قیلسه، باشندن آیاغینه قدر معصیت که چوملسه، اول آدم برله جناب الله آراسند نه تورلی علاقه اولسون؟ بر آدم بولیله اولوبن طریقت

---

(۲) بر آدم مال جمع قیاسه هر تورلی بیوک وطنطه لی یور طار صالحه واوزینی بر لوازمگه کرتمک ایچون معاد الله او ز مسلمانینی فتنه گه صالحورگه حا ضر طوره و اشی هر وقت فتنه فساد اولسه، بو آدم‌نگ تصوف دعوی قیلوی و انسانلرنگ اخلاقن تهدیب ایته من دیوی، بر حفسن اولورده قالور.
«کبر مقنا عذ الله ان تقولوا مـا لا تفعلون»

دعواسفى قىلسە، بىر كلمە عرب لەتىنى بىلەمەش بىر كەمسەنڭ قران سرىيە
 مطاع اولۇنى دعوى قىلو كېلى اولىور. چۈنكە قراننى آڭلامق اىچون لغت
 عربىنى، صرف ونحو بىرلە اوگرەزگان اوستىنە، تمام حقيقىنە مطلع اولق اىچون،
 معان، بىيان، بىدۇغ، تارىخ كېلى بىر نىچە فنلارە وقوف لازىدر. شوزڭ كېلى
 بىر كەمسە طريقت يولىينە كەمكىنى تىلەسە، اول معاصادىن پاكلانمىق وصوڭرىھە
 تورلى ياساخشىلاقلىرىنى قىياوغە مەداومت قىياوغە تىوش اولىور. اگر بىر آدمە
 اوشبو شرطلىر طابولسى، طهارت آلغاج نماز اوقورغە درست اولىدىغى كېلى
 شوشى دورت تورلى اشىھە رعايىە قىلسە: مال و درجه دن اعراض، تقلىيد
 و معصىتىنى ترك قىلسە؛ شول شرطلىرنى رعايىە صوڭىڭ بىر مرشد كامانڭ درسىنە
 كەركەن و طريقت يولىينە قىدم قويىق مەمکن اولىور.
 اشته مۇزىن، شىخ، نىيىنداين كەمالت صاحبى اولىق لازم ايدىكى فىكى
 ايدىلسون!

عبدالقيوم بهمانى (جولبات).

دل بىمامىيى يارڭى، كلام تاخى اينجىتمىز * دوارسە زل علاج تاخى اسپاب شفادىندىر.
 فاضل مەترم بهمانى افدىيىنڭ مقالەسى اوشبو يىردى تمام اولىدى. بارڭ الله
 گۈزىل تفصىل ايتىمش. انصاف كۆزى ايلە باقوب، گۈزىل مطالعه ايتىكىن
 انسانغە زور درس ويرىمش. تصوفنىڭ حقيقى معنى سون گۈزالىچە آڭلاتىمش
 بهمانى افدىيىنڭ بىيانى عقللى، حكىمتلى عالىلاره ائر اينچىكىن شىبەھ يوق، جا-
 هاللاره ايسە: «و خاطب الجاهلون قالو سلاماً» وارد اولىمدىر. آخر دە يىنە بىر
 خطاب وندا ايتىھەمن!

حرمتلۇ ايشانلارم! حضرتارم! ملالرم! امامارم. ملتە خدمت ايتىۋ قىسى
 ايلە اوشبو اورنلىرىنى قبۇل ايتىمش افدىيىلارم! اورنلارڭىز جەمایت ايتىھەڭز!
 صارى شيطان آلتۇن قىسىيە توشوب ملتىنى بىر بىاد ايتىھەڭز! «ھبأ منثورا»
 اولمەسون! حقيقى تصوفنى آڭلاڭز! بىغا داقى باطىروغە سېب اولمىش نادان
 ايشانلار سېب اولىدىغى كېلى، تاتار ملتۇن بىزدە باطىرمائىلەم! او لو دۇن قوطلۇب.

بولماس، قبرمزم لعنت ياڭىرلىرى يىاوماسون! آزىز حالمىز بىگىرك
ناچار اولور، هر نرسەنلىڭ اوزىزە كوره دولالوی بولا دىيلر، چىڭىرنىكىدە اوزىزە
كوره دولى دىيلر؛ مىنەن اوزىمە كوره دولادم، باقىدم، قېقىرمۇ! «إنما الأعمال
بالنيات» حديث شريفە تمسك ايدىرك اجر امىك ايدەرم.
خطالىم اولسى عفو بىورەسى!

ايشان حراث ايدارف (القارغاي).

